

stitsminister, fordi han er gaaet ind paa denne udmærkede Tanke. Naar den bliver til Virkelighed, skal det nok vise sig, at Kullene kunne komme Fiskerne til gode i Stedet for, at de nu enten flyde væk eller, naar de blive fiskede i Land, maaske forsvinde paa en eller anden Maade. For dette og saa for Ændringen i § 12 om kunstige Strandinger, som den forrige Justitsminister satte sig imod i Fjor, skyldte vi den nuværende Justitsminister Tak.

Alligevel er der adskillige Smaaændringer, som jeg tror, vi blive nødte til at se lidt paa, hvor udmærket vi end maa sige, Forslaget er. Intet er saa godt, at det jo kan blive endnu bedre, selv om jeg godt kan forstaa, at den højtærede Justitsminister nu betragter Forslaget som sit Barn og vil være ked af, om vi ikke behandle det rigtig elskværdigt. Men vi skulle nok tage kønt paa Barnet. Jeg synes, vi maa se lidt paa det i et Udvalg, men det skal ikke være ret længe, haaber jeg, inden den højtærede Justitsminister kan faa det at se igen.

I § 4 er der ogsaa sket en Ændring. Der staar: „Gods, der bjærges indenfor de nævnte Afstande, af større Værdi end 20 Kr. har Finansministeren Ret til“ o. s. v. Det er jo altid ved Paalandsvind, at det flyder i Land, men jeg tror, at der vil blive en temmelig ubehagelig Strid. Naar nu Strandfogeden og Fiskerne hver staa med Baadshager og hale i Land, tror jeg ikke, det vil gaa saa hyggeligt til, som maaske Landstinget og den højtærede Justitsminister have ment. Jeg mener rigtig nok — og jeg staar ikke ene med den Mening —, at skal dette Stykke i § 4 bibeholdes og Strid undgaas, maa der en Ændring ind, der siger, at Fiskerne kun kunne bjærge fra Baad.

De andre forskellige Ændringer, der ere komne ind, ere sikkerlig Forbedringer. Men der er et, vi ikke rigtig forstaa. Jeg siger med Villie *vi*, for der er flere end jeg, der ikke kunne forstaa den Opfattelse, som den højtærede Justitsminister og Landstinget have gjort sig til Talsmænd for. I Landstingets Betænkning saavel som i forskellige i Landstinget faldne Udtalelser hævdes det, at Forstranden er den udenfor Strandbredden liggende Del af Havbunden, hvor Skibe ikke kunne sejle. En saadan Fortolkning ville Lægfolk ikke kunne forstaa. Man har hidtil opfattet Ordet Forstrand som den Del af Kysten, der ligger mellem daglig Vandstand og Højvande, eller maaske opfattes det paa Vestkysten som den Del, der ligger mellem

Lavvande og Højvande. Maaske vil den højtærede Minister sige, at vi opfatte det fejl, men saaledes er der adskilligt, som vil trænge til at blive bedre klaret, og jeg haaber, at vi skulle klare det saa hurtigt, at den højtærede Minister snart skal se Forslaget igen og være tilfreds med det.

Wilmann: Det foreliggende Lovforslag er jo, som allerede sagt af de tidligere Talere, et Fremskridt. Det var til Behandling her i Tinget sidste Vinter, blev, som det er sagt, behandlet i et Udvalg, og man naaede at blive enig om, hvorledes det skulde være. Der er nu foretaget Ændringer oppe i Landstinget. Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af de enkelte Ændringer — jeg antager, at der, hvis det skulde vise sig nødvendigt ved nærmere Eftersyn, vil blive Lejlighed til, eventuelt ved Udvalgsbehandling, at stille yderligere Ændringer. Jeg skal kun udtale Ønsket om, at det maa lykkes at føre dette Lovforslag igennem i indeværende Rigsdagssamling.

Johan Knudsen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne i al Almindelighed anbefale det foreliggende Lovforslag, der paa ikke uvæsentlige Punkter afhjælper Mangler ved den nugældende Strandingslov. Bjærgerne ville blive noget heldigere stillede end efter de gældende Regler, og man søger at sikre Sejladsen og Fiskeriet mod den Fare, som Vrag forarsager. De Ændringsforslag, som Landstingets Flertal stillede, var efter min Mening overmaade heldige, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han er gaaet med til dem. Jeg tror, at Lovforslaget er blevet forbedret, siden det sidst forelaa her i Tinget, men endnu forekommer der mig at være Detailler i det, som kunde behøve nærmere Overvejelser, og jeg skal derfor støtte Flertallets Ordfører i hans Forslag om, at Lovforslaget ogsaa her henvises til Behandling i et Udvalg.

Justitsministeren (Svend Høgsbro): Jeg har kun Grund til at takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. En enkelt Bemærkning giver den ærede første Taler mig Anledning til at gøre. Han forstod ikke, hvorfor Regeringen og Landstinget brugte Betegnelsen „Forstrand“ om noget andet end det, han og Lægfolk i Almindelighed forstod derved. Ja, det er jo den beklagelige Forskel, der findes her i Landet mellem Lægfolks og Juristers Forstaaelse af det Begreb. Det er ganske